

Sygn. akt XI GC 1770/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Plewczyński

Protokolant: Agata Trawka

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2019 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa V. (...) w W.

przeciwko M. W.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt XI GC 1770/18

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznawana była w postępowaniu „uproszczonym”

W dniu 5 września 2017 r. powód I. (...) w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego M. W. kwoty 1156,48zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów postępowania. W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał, iż nabył w drodze cesji od pierwotnego wierzyciela – (...) SA wierzytelność przysługującą cedentowi wobec pozwanego stanowiącą nieuregulowane należności z tytułu umowy nr (...).

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 23 listopada 2017r stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w S., a ten Sąd z uwagi na gospodarczy charakter sprawy przekazał ją tutejszemu sądowi.

W dniu 9 października 2018r wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający powództwo w całości.

W skutecznie wniesionym sprzeciwie pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł zarzut przedawnienia oraz wskazał, że nie przekazywał żadnych faktur do księgowania (...) SA. Nadto wcześniej wypowiadał umowę telefonicznie i mailem.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 września 2014r pozwany M. W. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z (...) SA. w W. umowę ramową o świadczenie usług. Zgodnie z umową (...) SA. podjął się prowadzenia dokumentacji rachunkowej

klienta w formie podatkowej księgi przychodów i rozchodów (§1). W zamian za to klient zobowiązany był do opłacania wynagrodzenia w formie abonamentu w wariantcie (...) 10. Załącznikiem do umowy były m.in. Ogólne warunki umowy o świadczenie usług i (...). Zgodnie z Ogólnymi warunkami (...) C. pobierało wynagrodzenie za każdy okres rozliczeniowy (część III ust.1). Wynagrodzenie płatne było do 15 dnia każdego miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym. Okres rozliczeniowy to miesiąc kalendarzowy rozpoczynający się pierwszego, a kończący ostatniego dnia miesiąca. Wynagrodzenie za usługi miało być rozliczane według cennika (część III ust.3). Umowa zawarta została na okres 3 lat. Zgodnie z §28 ust2. umowa mogła zostać wypowiedziana przez każdą ze stron ze skutkiem na koniec miesiąc kalendarzowego z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia bez względu na przyczyny wypowiedzenia. W ustępie 6 tego przepisu przewidziano uprawnienie (...) C. do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym w 8 przypadkach m.in. w przypadku opóźnienia klienta w płatności całości lub części wynagrodzenia, nieotrzymania od klienta informacji lub dokumentów, niewykonania lub nieterminowego wykonania przez klienta któregośkolwiek postanowienia umowy lub ogólnych warunków umowy niezbędnych do wykonania przez (...) C. umowy.

Dowód:

- umowa ramowa wraz z OWU, cennikiem i pozostałymi załącznikami, k. 17-21,23-29

-wydruk z (...) k.29v

W związku z umową wystawione zostały pozwanemu:

- w dniu 31 grudnia 2014r faktura Vat nr (...) na kwotę 183,27 zł z terminem płatności 15 stycznia 2015r

- w dniu 31 stycznia 2015r faktura Vat nr (...) na kwotę 195,57 zł z terminem płatności 15 lutego 2015r,

- w dniu 28 lutego 2015r faktura Vat nr (...) na kwotę 214,02zł z terminem płatności 15 marca 2015r,

,- w dniu 31 marca 2015r faktura Vat nr (...) na kwotę 238,62 zł z terminem płatności 15 kwietnia 2015r,

Dowód:

- faktury, k. 30--33.

W dniu 6 listopada 2014 M. W. złożył pisemne wypowiedzenie umowy, na którym skreślono „3” pozostawiając zapis o miesięcznym wypowiedzeniu.

Dowód:

- wypowiedzenie – k.22

W dniu 13 kwietnia 2017 r. (...) SA w W., zawarła z I. (...) w W. umowę przelewu wierzytelności.

Przedmiotem przelewu miały być wierzytelności wymienione w załączniku nr 1 .

W treści załącznika wymieniono 4 wyżej wskazane faktury wystawione na M. W..

Dowód:

- umowa przelewu z załącznikami k 34-56

-oświadczenie cedenta-k.59

- odpis z KRS k. 62-66

W dniu 5 maja 2017r sporządzone zostało zawiadomienie M. W. o dokonaniu przelewu, a dzień wcześniej pismo zachęcające do dobrowolnej spłaty zobowiązania w kwocie 1135,28zł.

Dowód:

- zawiadomienie –k.57

- pismo z 4 maja 2017r – k.58

I. (...) w W. zmienił oznaczenie na V. (...) w W.. Numer (...) pozostał bez zmian.

Niesporne nadto dowód:

- wyciąg k.60-61

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne w całości.

Powód roszczenie wywodzi z umowy ramowej o świadczenie usług z dnia 5 września 2014r. Przedmiotem tej umowy jak wynika z §1 było zlecenie i prowadzenie dokumentacji rachunkowej przez (...) SA w W. za wynagrodzeniem, które ustalono zgodnie z cennikiem, w tym w formie abonamentu. W Ogólnych warunkach wprost wskazano, że wynagrodzenie jest za usługi (Część III ust.3). Sąd nie podziela stanowiska powoda jakoby forma abonamentu wykluczała przyjęcie, że jest to wynagrodzenie. Istotą tej umowy było świadczenie usług na rzecz powoda. Za to miała być zapłata. Przy czym obowiązek zapłaty utrzymany był także gdy pozwany nie wywiązywał się ze swoich obowiązków. O tym, że była to umowa o świadczenie usług świadczy nie tylko tytuł umowy i jej zapisy ale także treść wystawionych faktur (zapis „usługi księgowo”). Na takie rozumienie umowy wskazał też pozwany na rozprawie w dniu 19 lutego 2019r. Powód nie dochodzi odszkodowania za to, że pozwany nie dostarczał dokumentów ale wynagrodzenia zgodnie z treścią umową.

W ocenie Sądu zawartą umowę zakwalifikować należy jako umowę o świadczenie usług do której na mocy art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Przyjęcie, że jest to klasyczna umowa zlecenia lub umowa o dzieło nie wpłynęłoby na treść rozstrzygnięcia.

Pozwany podniósł zarzut przedawnienia.

Zarzut ten jest uzasadniony.

Najpóźniejsze roszczenie powoda, jak sam wskazuje w pozwie, stało się wymagalne 15 kwietnia 2015r. Pozew został wniesiony w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 15 września 2017r.

Zgodnie z art. 751 pkt1 k.c. z upływem lat dwóch przedawniają się roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności i o zwrot poniesionych wydatków przysługujące osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju; to samo dotyczy roszczeń z tytułu zaliczek udzielonych tym osobom.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że (...) SA w ramach swojego przedsiębiorstwa świadczy przedmiotowe usługi księgowo. Przepis ten dotyczy wynagrodzenia za spełnione czynności. Jeżeli więc nawet wynagrodzenie (...) SA miałyby przysługiwać wyłącznie za samą gotowość (takiej interpretacji Sąd jest przeciwny) to wówczas pod pojęciem spełnionych czynności rozumieć należałoby pozostawanie w gotowości, a więc także omawiany przepis miałby zastosowanie.

W orzecznictwie (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2013 (...) 33/13 opubl. Legalis nr 739766) jednolicie przyjmuje się, że przedstawiony w art. 751 pkt 1 k.c. dwuletni termin przedawnienia dotyczy roszczeń o

wynagrodzenie za czynności spełnione przez przedsiębiorcę w zakresie działalności przedsiębiorstwa i chodzi tu o umowy ze stosunku zlecenia oraz nienazwane umowy o świadczenie usług.

Dążąc do ustalenia relacji między przepisami art. 118 k.c. i 750 k.c. w zw. z art. 751 k.c., należy sięgnąć do dyrektyw systemowych i funkcjonalnych, tj. miejsca regulacji obu przepisów oraz ich celów. Pierwszy z nich, czyli art. 118 k.c., mieści się w części ogólnej i przewiduje wyjątki wprowadzone przez przepisy szczególne. Drugi, tj. art. 750 k.c. w zw. z art. 751 k.c., usytuowany jest w części szczegółowej zobowiązań i ustanawia krótsze terminy przedawnienia (argumentum a rubrica). Biorąc pod uwagę także cel regulacji, czyli dążenie do wprowadzenia krótszych terminów przedawnienia, należy uznać, że art. 750 k.c. w zw. z art. 751 k.c. są przepisami szczególnymi wobec art. 118 k.c., tzn., że roszczenia w nich przewidziane przedawniają się z upływem dwóch lat także, gdy dotyczą świadczeń okresowych. Nie ma bowiem żadnego racjonalnego wyjaśnienia dlaczego jednorazowe wynagrodzenie za usługi miałyby się przedawniać w terminie 2 lat, a wynagrodzenie płatne okresowo za takie same usługi miałyby się przedawniać w dłuższym okresie.

Wraz z przedawnieniem roszczenia głównego przedawniło się także roszczenie o odsetki, co zgodne jest ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale 7 sędziów z dnia 26 stycznia 2005 sygn. akt III CZP 42/04 opubl. III CZP 42/04.

Zaistniała sytuacja uzasadnia oddalenie powództwa w całości. Jeżeli bowiem niezasadne jest żądanie pozwu, to brak jest podstaw do przyznania rekompensaty za koszty odzyskiwania należności.

W uzupełnieniu dodać można, że sama umowa budzi wątpliwości, co do uprawnień stron w zakresie jej rozwiązania. Jak wynika z treści Ogólnych Warunków Umowy obu stronom przewidziano prawo do rozwiązania umowy za 3 miesięcznym wypowiedzeniem. (...) C. przyznał sobie jednak dodatkowo prawo do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym w licznych sytuacjach. Analogicznego prawa brak po stronie pozwanego. Przywołane zapisy naruszają nie tylko zasadę równości stron ale także pozostają w sprzeczności z treścią odpowiednio stosowanego art. 746 §1 k.c., który przewiduje możliwość wypowiedzenia umowy przez dającego zlecenie w każdym czasie. W zaistniałej sytuacji samo naliczenie opłat za okres wypowiedzenia jest bezpodstawne, gdyż umowa uległa wcześniejszemu rozwiązaniu. Nadto żądanie pozwu, przy przyjęciu trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia zgodnie z umową, jawi się jako nadużycie prawa, gdyż pozwanemu naliczono opłaty mimo tego, że (...) C. mógł rozwiązać umowę w trybie natychmiastowym m in. z uwagi na zaległość pozwanego w płatności lub nieprzedstawienie dokumentów (pозwany takiego uprawnienia nie miał), a mimo tego naliczał kolejne opłaty nie podejmując żadnych czynności.

Niezależnie więc od przyjętej argumentacji i tak brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa.

Istotne elementy materiału dowodowego omówione zostały we wcześniejszej części uzasadnienia. W tym miejscu tytułem uzupełnienia wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń na podstawie częściowo niespornych twierdzeń stron i dowodów z dokumentów prywatnych.

Strony nie kwestionowały ich autentyczności, natomiast częściowo różniły się w ocenie. Dla porządku dodać można, że zawarcie umowy przelewu wynika z załączonych dokumentów.

W treści wyroku uwzględniono zmianę oznaczenia powoda.

Pozwany wygrał proces w całości ale nie wskazał na poniesienie żadnych kosztów, w związku z czym Sąd nie rozstrzygał w tym przedmiocie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

-(...)

3.(...)